

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De miraculo mutationis aque in vinum facto ad nuptias. Iohannis. ii.
Capitulum. XX

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](#)

bus p̄tinetur de Petro et Andrea,
Elocavit etiā Johannē d̄ nuptijs
vt dicit Hieronymus: tñ in textu
euangelij nō habet. Item vocavit
Philippū dicēs: Sequere me. Si
miserer et Mattheū publicanum.
De mō vero vocatōis alioz nō est
scriptū. Considera ḡ et sp̄ce eum
in predictis vocatōibz et querſarōe
cum ipis: qm̄ affectuose vocat eos
reddēs se eis affabilē: modestū: be
mignū: et obsequiolum: intus et ex
tra: ducēs eos ad domū matris: et
familiariter vadēs ad domos eoz.
Hocebat etiā eos et curam de ipis
habebat preciūa: sicut mater de
vnico filio suo. Dicit q̄ beat⁹ Pe
trus referebat: q̄ qn̄ in aliquo lo
co dormiebat cū eo: surgens de no
cte recopiebat eos: q̄ tenerrime
diligebat eos: sc̄ies qd̄ de eis esset
facturus. Et q̄uis essent hoīes ru
dis querſatiōis et humilis natiōis
tñ principes mūdiz duces in bello
spūali oīm fidelū: substitutus erat
eos. Et q̄sidera p̄deo a qualibz ce
pit ecclesia. Noluit dñs eligere sa
pientes et potētes huius seculi: ne
ipoz p̄bitati ascriberent opa que
fienda erant: sibi hoc reservauit: et
sua bonitate sapientia et potentia
nos redemit.

C De miraculo mutationis
aque in vinum facto ad nu
ptias. Johis. ii. Ca. XX

Q uānis dubiū sit cuius fue
rint nuptie facte i cana ga
lilea: tamē q̄ fuerint Johā
nis meditari debemus: vt in plo
go Johānis Hieronym⁹ affirma
re videt. In eis em̄ fuit dña nostra
nō v̄tinuitata: nō vt extranea: sed

q̄ maior dignor̄ p̄mogenita erat
inter sorores ibi in domo sororis: q̄
si i domo sua extitit: et tanq̄ admis
tratrix et dña nuptiar̄. Et ex tri
bus colligere possum⁹. Primo ex
eo q̄ in euāgeliō p̄tinet q̄ mater ie
su erat ibi: sed d̄ Iesu et d̄ discipulis
ei⁹ d̄r̄ q̄ fuit ibi vocati: et sic de
alijs q̄ ibi fuit intelligi debet. Cū
q̄soror eius Maria Salomey or
Lebedei misser ad eā nazareth: q̄
distat a cana p̄ quatuor milaria
vel circa: dicens q̄ volebat facere
nuptias filio suo Johāni: iuit cum
ea et p̄uenit p̄ aliquos dies ad p̄
parationē: ita q̄ qn̄ alijs fuit in ui
tati ipa iam erat ibi. Secō possu
mus colligere ex eo q̄ ipa perpen
dit defectu vini dum nō erat nō si
cuit vna ex discumbētibz: sed sic qz
p̄ manus eius res ibāt: et vidit sibi
deficere vinū. Si enī tunc discub
isset: nunq̄d iuxta filium mater mu
lier inter oēs verecūdabat. Et si ali
bi inter mulieres: nunq̄d defectus
vini perpendisset magis q̄ alijs. Et
si perpendisset nōne surrexisset de
prandiori iret ad filium? Incōueniē
ta videt hec. Et versile est q̄ nūc
nō discubebat. De ipa nanq̄ d̄r̄
q̄ erat valde obsequiosa. Tertio col
ligit ex eo q̄ ipa p̄cepit ministris
vt irent ad filium et faceret qd̄ man
daret. Et sic videt q̄ p̄cesser eis: et
q̄ nuptie gubernarent p̄ ea. Ideo
solicita fuit ne defectus ibi p̄tige
ret. Igūk̄m hunc modū sp̄ce do
minū Iesum inter alios comedē
tem: sicut quānis d̄ plor̄: sedentē
in loco humili: nō inter maiores ut
ex ipo loco colligim⁹. Non ei mo
re superboz volebat p̄mos accu
bitus in cenis. Nā docturus erat.

Lum vocatus fueris ad nuptias: recumbe in nouissimo loco. Ipse vero prius cepit facere q̄d docere. Consipic dñam obsequiosam a latere et solicita ad cuncta retra et ordinate facienda prebedo et ostendendo ministris qd et qualiter discumbentibꝫ aponēda deserant. Cumq; post finē quiuū rediret ad eam ministri diceres: Nō habemus plus de vino qd aponamus eis. Ipsa r̄ndit. Ego prouidebo q̄ habebit. Expectate parumper. Et exiens ad filium q̄ bimilititer ut dixit: sedebat ī fine mense p̄e hostium camere: dixit ei. Fili mi vīnū hic deficit: et soror nostra est pauper: et nescio quā liter habere possumus. Quirūndit ei. Quid mihi et tibi mulier? Dura responso: Sed ad naturā fuit fm̄ Bernar, in isto loco sexto epiphāne: vbi sic dicit. Quid tibi et illi domine? Nuncq; quod filio et matr̄. Quid ad illā pertinet queris: cum sis būdictus fructus veneris eius īmaculati? Nōne ipa est quesaluo pudore p̄cepit: et sine corruptiōe repeperit: in cuius vtero nouē mensibꝫ moratus es: cuius vberibꝫ vīgineis lacratis es: cum q̄ duodecim annos factus in hīlī ascendiſſi et eras subditus illi? Nunc ergo dñe quid molestus es illi dicēs. Quid mihi et tibi et ceteris. Multū quidem per oēm modū. Sz manifeste iam video: q̄ nō quasi indignans: aut p̄fundere volēs virginis et matris tēnerā verecūdiā dicis. Quid mihi et ceteris: cum venientibꝫ ad te iuxta preceptū eius ministris: nūl cuncta tus facias qd suggestit. Ut qd ergo sic respōderas prius? Ultiq; p̄ter nos ut nos queris ad deū iam

nō solliciti sumus carnalitatibus: aut circa parētū necessitates: vt ne cessitudines illi nō impediunt exercitū spirituale. q̄du em̄ in mūdo sum⁹: et star nos debitores esse parētibꝫ. Ut postq; reliquias nos meritiōs: multomagis ab eoꝫ sollicitudine liberi sumus. Unde legim⁹ quendā fratre in heremo cōuersante: cum ad eū carnalis frater auxiliū gratia aduenisset respōsisse ut audiret aliter fratre eoꝫ cū ille vtiq; iam obij̄set. Cumq; aliud q̄ venerat r̄nderet: q̄ ille obij̄t. hermita quoq; q̄ sīl̄ obij̄set r̄ndit. Optime ergo nos docuit dñs: ne solliciti sumus super ip̄: in quos carnis nostre plusq; religio postuleret: qn̄ ip̄e talia martri r̄ndit. Quid mihi et tibi mulier? Sic in alio loco cū suggesteret ei: q̄ mater eius et fratres foris starēt querēres ei loqui r̄ndit. Que est mater mea: et q̄ sunt fratres mei? Ebi mō sunt quicaz carnaliter et inaniter sup carnalibꝫ p̄inquis suis solliciti sunt: ac si ad huc viueret: et ipi cū eis. Ducusq; Bern. De hac ergo r̄sione mater nō diffidens: s̄z de sua benignitate presumes: rediit ad ministros dicens: Ite ad filium meū: et quecumq; dixerit vobis facite. Qui cūtes impleuerit iuxta verbum dñi hydrias aqua. Quo facto dixit eis. Haurite nūc et ferre arc hīrīclino. In hoc aut̄ nota duo. Primo discretionē dñi: q̄ p̄mo misit honorabili viro. Scđo q̄ longius sedebat ab eo: q̄ dixit: ferre illi: quasi ab eo remoto. Sz cū ille sederet in loco honorabiliori: colligere possumus: q̄ dñs nolens ibi sedere: elegit locū humiliorē. Ergo ministri dedeſt vīnū illi

D

La.

rab alijos diuulgares miraculū sciētes quō factū fuerat. Et credideūt ī eum discipuli eius. Finito p̄iuo dñs vocauit Iohannē seorsum dicens: Dime trahanc vrorē tuā t se quere me; qz ad altiora te perducā. Qui securus est. In hoc ḡ inter fuit nupris dñs: dedit intelligi q longe dignius est spūale matrimoniū qz carnale. Recessit ḡ idē dñs Jesus volēs ad salutē hominē dein ceps publice t palā intendere. Primus aī voluit reducere matrē ad domū suā. Tālē em̄ dominā tales societate licebat babere. Accepit ḡ ea t Iohannēz alias discipulos: t iuerūt in capbaraū. ppe nazareth t post alijs dies nazareth. Cōspice ergo quō vadunt q viā mater et filius. Humil' t pedestre vadunt s̄ multū amāter. Q̄les duo sc̄ illi: flunq̄ tales in terra visi s̄. Cōspice eriā discipulos reuerēter seq̄ntes t auscultātes verba dñi. Non em̄ erat oculos; s̄ semp aliqd boni dicebat t faciebat. Non poterat in tali comitatu tediū comitantibus generari.

D̄e sermonē dñi in monte. Math. v. Lu. vi. La. XXI

O nuocatis dñs Jesus discipulis suis seorsum a tribus ascēdit cū eis in monte labor: ppe nazareth ad duo milia; ut eos imbueret eloqujs suis. Decebat ē ut prius eos instrueret: t specialē eos qz sup̄ alios institutus erat magistros et duces. Tunc ḡ de multis instruxit: et ille sermo pulcherrim⁹ fuit t copiosus: nec mirū quē os dñi cōpilauit. Dōcuit aī eos b̄bitudinib⁹: ide oīone

XXI

de ſeiunjs t elemosina: alijosq; pluribus ad virtutes p̄tinētib⁹: q ipse poteris reperire. Legas em̄ diligenter t ſepe t cōmenda memo: ie que ibi dicunt: qz ſunt ſpūalissima: que nunc nō psequor: qz nimis eſſet loqui: nec expōſitiōes ſp̄ videnſ in me diratiōes cadere. Hoc ḡ hic tangere ſufficiat q dñs in huius sermonis initio a paupertate incepit: dans in telle: q paupr̄as eſt tor⁹ ſpl̄ ritualis edificij fundamentū p̄ma riū. Non ei p̄ expedite ſequi paupertatē ſpiritualē: q oneratus eſt t plūbus reb⁹. Un̄ dicit Greg⁹. Un̄ pauperes t̄. Cōspice ḡ t ſidera dñm Jesus humil' t ſedentē in terra ſupillo mōte: t discipulos circa eum. Quō ſtat inter eos ſic vnu ex eis: t quō affectuose: benigne: pulcre: refficaciter loquitur cū eis: ad actus p̄dictos virrūtū eos inſtruēs. Reſpice t discipulos quō reuerēter humiliac̄ ſota mentis affectuofitate aſpiciunt in eū: t auſcultat illa t̄ba mirifica eadē memorie cōmendat: t iocunditate maḡ fruūtā in hō qz in aspectu. In hac ſideratōe iocundus tu: t aſpicio dōcūt aī cūvideres loq̄ntē: t aſproximādo eis forte vocatus fuens: t oīm orādo ibidēt ut dñs tibi dabit. Cōpletō autē ſermonē cōspice ſpm dñm Jēsum vna cū discipulis ip̄is deſcendentē de mōte: t cū eis familiarit̄ loquente etiā endo p̄ viā. Et quōille ſimpli cū ceſus gradat̄ ſequit̄ nō curiosus ordinati: s̄ ſic ſulli poſt gallinā: t qlibz ut meli⁹ audiāt eidē magis aſproximat: t quō turbe illi affectuoso currit aīo: t infirmos ſuos eidē ſanādos offerunt. Ip̄e vero ſanabit oīes. Dic p̄t interponi q̄li,